Discurs de clausura de la II Escola d'Estiu de la ICCIC

Frederic Raurell
Director general de la ICCIC

Senyor president del Patronat de la Institució Cultural del CIC, mestres i professorat,

Avui cloem la II Escola d'Estiu de la Institució Cultural del CIC, que s'ha desenvolupat al llarg de cinc dies a Sant Cugat i a Barcelona amb el lema "La professió docent avui a la ICCIC".

En tot aquest temps, hem tingut l'oportunitat d'escoltar una conferència, quatre classes magistrals i cinquanta-dues sessions de treball adreçades a tots els equips docents de la Institució, organitzades segons les edats dels alumnes amb temàtiques relacionades amb la tutoria, les famílies, dinàmiques de grups, lideratge i d'altres.

Al llarg d'aquesta setmana, els nostres ponents han exposat els seus punts de vista sobre molts aspectes relacionats amb la pedagogia, és a dir, amb la instrucció, l'educació i la socialització.

Algunes de les reflexions fetes pels ponents partien d'una gran senzillesa. Educar és una activitat profundament humana, però no perquè sigui senzilla és menys significativa.

La figura del docent ha estat l'eix vertebrador de les intervencions dels ponents: el docent com a referent professional, moral i emocional. Hi ha hagut moments en què ens ha pogut semblar que la responsabilitat que se'ns atribuïa era excessiva, però sempre han justificat els seus plantejaments.

Certament és difícil no estar d'acord amb la visió d'un docent innovador, atès que avui ja no és l'únic dipositari del coneixement, o potser ens seria complicat refutar que l'actitud del mestre davant els alumnes no té incidència en el seu progrés.

Crec que tots i totes podem assentir que l'actitud optimista i positiva del mestre incideix favorablement en els educands.

La neurociència ens ajuda a entendre com aprenem, des dels canvis epigenètics que estan influïts per l'ambient de treball, la creativitat, fins a la funció de les neurones mirall, que ens expliquen com aprenem per imitació.

I en aquest sentit sempre hem de ser conscients que mestres i professors som referents professionals, morals i emocionals, i que l'emoció que podem transmetre és un dels factors que més ajuden a l'aprenentatge, juntament amb la novetat i la creativitat.

Tol el que hem escoltat ens pot ajudar a reflexionar sobre quin tipus de docents volem ser. Sols instructors o volem anar més enllà? Jo crec que volem ser capaços d'encendre la flama de la il·lusió, de conrear actituds, de forjar caràcters, d'animar el nostre alumnat a millorar.

Tots els ponents han posat sobre la taula que el procés d'instrucció és un aspecte fonamental, però va estretament lligat al procés d'educar, que té tanta importància o més. Hem sentit que ser educador és somiar per l'aposta de futur i en aquest somni és imprescindible la figura de l'acompanyant, o acompanyants, ja que tots els docents estem implicats en el procés educatiu. Crec que és un bon moment per plantejar-nos una visió que vagi més enllà de la tutoria unipersonal i en plantegem una tutoria compartida, agafant com a referent conceptes com cotutoria o tutoria difusa. La nostra institució educativa ofereix un compromís de formació a les famílies que ens atorguen la confiança en l'educació dels seus fills en les diverses etapes educatives.

Aquest compromís el tenim recollit a l'ideari de la Institució i en el document "El nostre estil d'educar". Documents, per cert, sempre oberts i actualitzables.

Però aquesta confiança de les nostres famílies es basa fermament en un compromís de doble sentit, els dels docents vers la Institució i el de la Institució vers els docents.

En el primer sentit, cal una implicació del professorat i dels mestres en el projecte de centre, una capacitat de treball en equip i respecte als companys, i una voluntat de renovació pedagògica.

Pel que fa a la Institució, s'ha d'esforçar a mantenir i millorar el bon clima de treball, amatents a les necessitats dels docents, curosos en el reconeixement laboral i social del professorat i personal d'administració i serveis, i ha de vetllar a fi que aquest bon clima sigui compartit per tota la comunitat educativa.

La millor garantia per poder consolidar un projecte pedagògic és un equip humà estable.

Estic convençut que avui a la ICCIC tenim uns equips docents excel·lents a totes les etapes. Ho demostra l'elevat grau de satisfacció que les famílies ens atorguen a les enquestes de satisfacció i l'opinió que els alumnes expressen en els centres on s'ha pogut fer l'avaluació dels docents. Però també es demostra en els petits detalls, que són els més importants: professors que en un curs en què la salut els ha fet una mala passada, vénen a interessar-se pels seus alumnes en el tram final del curs i aquests ho agraeixen mostrant-los el seu afecte.

Aquest és el bon camí. És el signe inequívoc que som alguna cosa més que instructors, que acompanyem els nostres alumnes, que volem ser referents.

Sols us demano que siguem humils, que no cultivem gaire el nostre ego, que sempre puguem trobar espai per a la millora i l'aprenentatge com a professionals.

Voldria que la II Escola d'Estiu de la ICCIC hagi estat una oportunitat de millora, de reflexió, de contacte entre els professionals docents de la Institució de les diverses escoles i, que en un futur proper, puguem incorporar algun dels aspectes treballats a la nostra praxi diària.

Per acabar, vull donar-vos les gràcies per l'esforç suplementari d'aquest curs, per la feina feta al llarg de tot l'any, per estar cada dia davant dels vostres alumnes intentant desvetllar la passió del saber.

Arriba el moment del descans ben merescut. Us desitjo a totes i tots un bon estiu amb els vostres.

Bones vacances!